

**מ"י 15/04/34317 - מדינת ישראל נגד אברהם אבירן עזריאל (עוצר) -
בעצמו**

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"י 15-04-15 מדינת ישראל נ' עזריאל(עוצר)

בפני כב' השופטת אורית לפשיין
המבקשת
מדינת ישראל
ע"י ב"כ חוקר חיים DID
נ ג ד

החשוד
אבירן עזריאל (עוצר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד שאול דיוניס

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

בפני בקשה לעזר את המשיב ל-5 ימים על פי הקבוע בסעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרם)
תשנ"א - 1996 (להלן: "החוק").

על פי הנטען בבקשתו, מიוחס למשיב חד, כי ביום 15.4.20 בעת שהגיעו השוטרים לבתו של החשוד לצורך ביצוע
חיפוש ע"פ צו חיפוש בשל חשד להחזקת סמים, סירב החשוד לפתח את דלת הבית ואך גידף את השוטרים. בסופו של
דבר פתח החשוד את דלת הבית, ולטענת המבקשת, איים על השוטרים כי השתמש כנגדם בכוח, דחף והכה אותם עד
כדי כך, שהשוטרים נאלצו להשתלט עליו ולהפעיל כוח סביר.

כמו כן נטען בבקשתו, כי שחרור המשיב יביא לשיבוש הליכי חקירה - ויסכן בטחונו של אדם, או את בטחון הציבור.
במהלך הדיון הציג לעינוי חומר חקירה עליון מתבוססת הבקשה, ובכלל זה מידע חסוי שסמן בפרוטוקול מב/1, בו פורטו
פעולות החקירה הנדרשות ומהchipות לכואורה מעצר המשיב עד לסיוםן.

ב"כ המשיב טען כי במקרה דין אין כל חשד באשר להחזקת הסמים, שכן בסופו של דבר לא נמצא סמים בבתו של
החשוד, באשר לחשדות בדבר תקיפות השוטרים - הרי שהחזרות אלו נולדו ו באו לעולם רק לאחר שהמשיב התлонן כנגד
השוטרים על תקיפותם, והראיה לכך הינה העובדה, כי המשיב הובא לבית החולים לצורך בדיקתו. כמו כן הפנה לכך, כי
אין כל חשש לשיבוש הליכי חקירה, שכן כל פעולות החקירה הין חקירות השוטרים אשר אין כל חשש לשיבושן. בנסיבות
אלו, עתר לשחרור המשיב לחילופת מעצר אשר יש בה כדי לאין את המסוכנות, ככל שנש��פת מהמשיב.

לאחר שבחןתי את הבקשה ובכלל זה את חומר החוקירה והמידע החסוי שהובא לעיוני, שוכנעת כי קיים חשד סביר שהמשיב עבר את העבירות המียวחות לו בבקשתו וכי מתקיימת עילת מעצר כנגדו בשל העובדה כי:

קיים יסוד סביר להחשש שהמשיב יסקן את בטחונו של אדם, את בטחון הציבור והכל כקבוע בסעיף 13 (א) לחוק.

בפני הופיעו הוריו של המשיב, הן אביו והן אמו. במקורה דן, לאחר שיעינתי בתיק ובפעולות החוקירה, ומבליל להקל ראש בחומרת המעשים המียวחות למשיב זה, קרי תקיפת שוטרים, אני סבורה, כי לאור חלופת המעצר שהוצאה לי בדמותם אמו של החשוד, ניתן לאין את המסוכנות הנש��ת מהמשיב.

פעולות החוקירה אין ניתנות לשיבוש, ומשכך, עילת המעצר היחידה העומדת על הפרק, הינה המסוכנות הנש��ת מהמשיב לאור החשדות המียวחות לו לאור עברו הפלילי.

לאחר ששמעתי את אמו של החשוד, והבאתי במסגרת שיקולו את העובדה אם מגוננת, ומשכך, גם את נוכנותה לעמוד בתנאים שיוצבו לה על מנת להוציאו מחוץ למעצר, אני סבורה, שיש ביכולתה לפפק על המשיב ולאין את המסוכנות.

בנסיבות אלו, אני מורה על שחרורו של המשיב בתנאים הבאים:

- .1. מעצר בית מלא בבית אמו, גב' ס ע, ת.ז., ברח' ..., עד ליום 25.4.15 בשעה 20:00, וזאת תחת פיקוחה המלא והמתמיד.
- .2. התיאצבות לחקירה ע"פ דרישת ובתיאום עם אמו, טלפון ....
- .3. התחייבות עצמית על סך של 15,000 ₪, וערבותצד ג' על סך של 10,000 ₪.
- .4. הפקדה בזמןן על סך של 2,000 ₪.

ניתנה והודעה היום ב' איר תשע"ה, 21/04/2015 במעמד הנוכחים.

אורית ליפשיץ , שופטת

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

עמוד 2

בהתאם להלכה הפסוקה, בדרך כלל יש לאפשר לערכאת הערעור לבחון את ההחלטה ללא שינוי נסיבות.

בנסיבות אלה, אני מעכbat את ביצוע השחרור עד ליום 22.4.15 בשעה 12:00. אולם, על המבוקשת להודיע למצוות בית המשפט, לשירות בתי הסוהר ולסנגור עד היום בשעה 18:00 האם הוחלט על הגשת הערר, ואם לא תתקבל הודעה כאמור עד השעה הנ"ל, ניתן יהיה להורות על שחרור המשיב באותו תנאי عليهم הוריתי בהחלטה.

אין בכך כדי לעכב את הפקדת הערובות.

ניתנה והודעה היום ב' אייר תשע"ה,

21/04/2015 במעמד הנוכחים.

אורית ליפשיץ, שופטת